1 Septembrie

Duminica a X-a după Cincizecime. A vindecării unui lunatic. Începutul Anului Bisericesc (Indictul). Preacuviosul părinte Simeon Stâlpnicul. Sfintele 40 de femei martire şi Amun Diaconul.

UTRENIA

Preotul: **B**inecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **M**ărire Ţie, Dumnezeul nostru, mărire Ţie. **Î**mpărate ceresc...

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire... **Ş**i acum... **P**reasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi... **M**ărire... **Ş**i acum... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o fiinţă, şi de viaţă făcătoarei, şi nedespărţitei Treimi, totdeauna, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.**

Poporul: **A**min.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei şase psalmi ai utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulţit, cei ce mă necăjesc,
mulţi împotriva mea se ridică!

Mulţi zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti,
gloria mea, şi Cel ce înalţi capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
şi din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am şi am adormit;
deşteptatu-m-am iarăşi, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulţimii,
de cei ce din toate părţile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuieşte-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toţi cei ce zadarnic mă duşmănesc;
dinţii celor păcătoşi i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
şi peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Şi iarăşi: Culcatu-m-am şi am adormit;
deşteptatu-m-am iarăşi, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă certi,

Că săgeţile Tale m-au lovit,
şi ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârşit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât şi-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, şi m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că şalele mele s-au umplut de putreziciune,
şi nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost şi m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorinţa mea,
şi suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea
şi lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu mine.

Prietenii mei şi vecinii mei spre mine s-au apropiat şi s-au oprit;
şi cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Şi se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
şi, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deşertăciuni,
şi vicleşuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
şi ca un mut, ce nu-şi deschide gura sa.

Şi m-am făcut ca un om, ce nu aude,
şi în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine duşmanii mei;
şi când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine
şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Şi iarăşi: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineaţă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum şi trupul meu,
în pământ pustiu, şi neumblat, şi fără apă.

De aceea, în locaşul Tău cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieţii;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viaţa mea,
şi întru numele Tău voi înălţa mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă şi de grăsime, sătura-se-va sufletul meu
şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în aşternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
şi dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi şacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Şi iarăşi: În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine,
că ai fost ajutorul meu,
şi sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
şi dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, şi noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
şi viaţa mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morţi voi fi liber.

Asemenea unor răniţi ce dorm în mormânt,
de care nu Ţi-ai mai adus aminte,
şi care din mâna Ta au fost lepădaţi.

Aşezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, şi în umbra morţii.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
şi toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuţii mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, şi nu pot ieşi;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morţi vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morţi, şi Te vor mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
şi adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaşte-se-vor întru întuneric minunile Tale,
şi dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci faţa Ta de către mine?

Amărât sunt eu şi întru necazuri, din tinereţele mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit şi fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoşările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten şi vecin,
şi pe cunoscuţii mei, pentru ticăloşie.

Şi iarăşi: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, şi noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
şi nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viaţa ta,
pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
şi judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător şi milostiv e Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv;
nu până în sfârşit se va mânia, nici până în veac va ţine mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluieşte un tată pe fii;
aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-şi-a aminte, că ţărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, aşa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, şi nu va mai fi,
şi nu se va cunoaşte nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac şi până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
şi-şi aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer şi-a gătit scaunul
şi împărăţia Lui toate le stăpâneşte.

Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniţi cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceţi voia Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Şi iarăşi: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Şi să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre cei vii.

Că a prigonit duşmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viaţa mea.

Aşezatu-m-a întru întuneric, ca pe morţii veacului,
şi s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci faţa Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineaţă mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la duşmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învaţă-mă, să fac voia Ta,
că Tu eşti Dumnezeul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povăţui la pământ drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viaţă.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul meu,
şi întru mila Ta vei zdrobi pe duşmanii mei.

Şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Şi iarăşi: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, şi să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*) Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povăţui la pământ drept.

Mărire.... **Ş**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeului nostru, mărire ţie.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulţumim Ţie, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din aşternuturile noastre, şi ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, şi să chemăm numele tău cel sfânt; şi să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viaţa noastră. Şi acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feţei măririi tale celei sfinte, şi aşteaptă de la tine bogată milă; şi le dă lor, ca slujind ţie totdeauna cu frică şi cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ţie se cuvine toată mărirea, cinstea, şi închinăciunea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înţelepţeşte-ne, să facem întru frica ta dreptate şi sfinţenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, şi ne auzi pe noi; şi pomeneşte, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de faţă, şi se roagă, pe toţi pe nume, şi-i mântuieşte cu puterea ta; binecuvântează poporul tău şi sfinţeşte moştenirea ta; pace dăruieşte lumii tale, bisericilor tale, preoţilor, şi tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, şi s-a preamărit prea-cinstitul, şi de mare-cuviinţă numele tău, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învaţă-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, şi îndreptările tale; luminează ochii minţii noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipeşte toată negura de pe inimile noastre; dăruieşte-ne nouă soarele dreptăţii, şi nevătămată păzeşte viaţa noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează paşii noştri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei şi ziua întru bucurie, ca să-ţi înălţăm rugăciunile de dimineaţa. — Că a ta este stăpânirea, şi a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce eşti sfânt şi necuprins, care ai zis să strălucească lumina întru întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, şi ne-ai ridicat spre lauda şi ruga bunătăţii tale, fiind îmblânzit de singură milostivirea ta: primeşte-ne pe noi, cei ce şi acum ne închinăm ţie, şi după putinţă îţi mulţumim; şi ne dăruieşte toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, şi ai zilei, şi moştenitori ai bunătăţilor tale cele veşnice. Pomeneşte, Doamne, întru mulţimea îndurărilor tale, şi pe tot poporul tău, ce este de faţă, şi se roagă împreună cu noi, şi pe toţi fraţii noştri, care sunt pe uscat, pe mare, şi în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ţie, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneşte, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeul nostru, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulţumim ţie, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieţii noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul şi Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopţii ce a trecut, şi ne-ai ridicat din aşternuturile noastre, şi ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ţie, Doamne: dă-ne har, şi putere, ca să ne învrednicim a cânta ţie cu înţelegere, şi a te ruga neîncetat cu frică şi cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneşte, Doamne, şi pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânşii, şi-i miluieşte; şi sfărâmă sub picioarele lor pe duşmanii cei nevăzuţi şi potrivnici luptători. — Că tu eşti împăratul păcii, şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule şi Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din aşternuturile noastre, şi împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, şi primeşte ale noastre mulţumiri cele după putinţă; şi ne învaţă îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu ştim, de nu ne vei povăţui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ţie: orice am greşit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbeşte, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur eşti sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieţii noastre, şi întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăţiei tale pururea binecuvântată şi preamărită, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, şi cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca şi noaptea să înălţăm mâinile noastre, şi să te mărturisim pe tine întru judecăţile dreptăţii tale: primeşte rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; şi ne dăruieşte, Dumnezeule, credinţă ne ruşinată, nădejde tare, dragoste nefă-ţarnică;

binecuvântează intrările şi ieşirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; şi ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, şi binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, şi s-a preamărit împărăţia ta, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Străluceşte în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei dumnezeirii tale, şi deschide ochii minţii noastre spre înţelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi şi frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viaţă sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind şi făcând. — Că tu eşti sfinţirea şi luminarea noastră, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăinţă, iertare ai dăruit oamenilor, şi pildă a cunoaşterii de păcate, şi a mărturisirii, ne-ai arătat pocăinţa proorocului David spre iertare:

însuţi, Stăpâne, pe noi cei căzuţi în multe şi mari greşeli, miluieşte-ne după mare mila ta, şi după mulţimea îndurărilor tale curăţeşte fărădelegile noastre. Că ţie ţi-am greşit, Doamne, celui ce ştii şi cele nearătate şi ascunse ale inimilor oamenilor, şi celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; şi inimă curată zidind întru noi, şi cu spirit stăpânitor întărindu-ne, şi bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la faţa ta: ci bine-voieşte, ca un bun şi iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ţi aducem jertfă de dreptate, şi prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, şi cu îndurările, şi cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine eşti cuvântat, cu preasfântul, şi bunul, şi de viaţă făcătorul tău Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai aşezat puteri cuvân-tătoare şi înţelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, şi ţie ne cucerim: primeşte preamărirea noastră, cea după putinţă, împreună cu a tuturor făpturilor tale, şi ne răsplăteşte cu darurile cele bogate ale bunătăţii tale; că ţie se pleacă tot genunchiul, al celor cereşti, şi al celor pământeşti, şi al celor dedesubt,

şi toată suflarea şi făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur eşti Dumnezeu adevărat şi mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cereşti, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, şi mulţumim ţie, Dumnezeul părinţilor noştri, că ne-a trecut umbra nopţii, şi ne-ai arătat iarăşi lumina zilei; ci ne rugăm bunătăţii tale: fii milostiv păcatelor noastre, şi primeşte rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv şi atotputernic. Străluceşte în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptăţii tale; luminează mintea noastră, şi simţurile toate le păzeşte, ca umblând ca ziua cu bunăcuviinţă pe calea poruncilor tale, să ajungem la viaţa cea veşnică — pentru că la tine este izvorul vieţii — şi să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu eşti Dumnezeul nostru, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru sfânt locaşul acesta, şi pentru cei ce cu credinţă, cu bună cucernicie, şi cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru cinstita Preoţime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru autorităţile şi oştirea ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru ţara noastră, oraşul (sau satul) acesta şi pentru toate oraşele şi satele, şi pentru

cei ce cu credinţă locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru bună liniştea aerului, şi pentru înmulţirea roadelor pământului, şi pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, şi pentru cei robiţi, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru ca să fim mântuiţi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ**ie Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ţie se cuvine toată mărirea, cinstirea, şi închinarea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, şi întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, şi voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, şi este minunată în ochii noştri.

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul învierii, glas 1

Piatra fiind sigilată de iudei şi ostaşii păzind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Mărire învierii Tale, Hristoase; Mărire împărăţiei Tale; Mărire rânduielii Tale, unule iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Troparul Preacuviosului, glas 1

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi,

lui Iosif întru ispite şi vieţii celor fără de trup, tu fiind în trup, Simeoane Părinte al nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul Indictului, glas 2

A toată făptura Ziditorule, Cel ce timpurile şi anii ai pus întru puterea Ta, binecuvântează cununa anului bunătăţii tale, Doamne, păzind în pace poporul şi ţara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, şi ne mântuieşte pe noi.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi

toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi mărirea, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeul nostru.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit de voie Îndurate, în mormânt fiind pus ca un mort, Dătătorule de viaţă, stăpânirea morţii ai zdrobit cu moartea Ta, Puternice; că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai înviat pe morţii cei din veac, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

Maică a lui Dumnezeu pe tine te ştim toţi, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care şi după naştere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare, noi, păcătoşii; pe tine mântuitoare în ispite te-am câştigat, singura cu totul fără prihană.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

*Poporul: **Ţ**ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Femeile dis-de-dimineaţă au venit la mormânt şi, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat: mormântul a strălucit viaţă, minunea le-a înspăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare şi puternic; şi pe cei pieriţi i-a ridicat pe toţi, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit, Viaţa tuturor, şi între morţi fiind socotit Tu, Domnul, Cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, şi ai ridicat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Mărire Pătimirilor Tale, Hristoase! Mărire Învierii Tale! Mărire smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni!

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

Marie, ceea ce eşti cinstit lăcaş al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşelilor şi a necazurilor, că tu eşti mântuire şi ajutătoare a păcătoşilor, ocrotitoare tare şi mântuieşti pe robii tăi.

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi, robi, pe Domnul! Aliluia.
Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.
Lăudaţi pe Domnul că este bun Domnul, cântaţi numelui Lui că este bun.
Că pe Iacob şi-a ales sieşi Domnl,
Pe Israel spre moştenire Lui.
Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Şi Dumnezeul nostru peste toţi dumnezeii.
Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer şi pe pământ, în mări şi în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pănântului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate vânturile din visteriile sale.
Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la om până la dobitoc,

Trmis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon şi tuturor slujitorilor lui.
Cel ce a bătut neamuri multe şi a ucis împăraţi tari.
Pe Sion împăratul Amoreilor şi pe Og împăratul Basanului, şi toate împărăţiile lui Hanaan.
Şi pământul lor l-a dat moştenire, moştenire lui Israel poporului său.
Doamne, numele tău e în veac şi pomenirea Ta în neam şi neam.
Că va judeca Domnul pe poporul Său şi de robii săi se va îndura.
Idolii neamurilor, argint sunt şi aur, lucruri de mâini omeneşti.
Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.
Urechi au şi nu vor auzi, că nu este suflare în gura lor.
Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, şi toţi cei ce nădăjduiesc într-înşii.
Casa lui Israel, binecuvântaţi pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântaţi pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul,
Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuieşte în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiţi-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiţi-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiţi-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înţelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuşi a făcut luminătorii cei mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna şi stelele spre stăpânirea nopţii, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuţi ai lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare şi cu braţ înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărţit Marea Roşie întru despărţiri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a aruncat pe Faraon şi puterea Lui în Marea Roşie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împăraţi mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a ucis împăraţi tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi pământul lor l-a dat moştenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Moştenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Că întru necazul nostru şi-a adus aminte de noi Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi ne-a scăpat de duşmanii noştri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,

Mărturisiţi-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morţi socotit fiind, şi puterea morţii stricând, Mântuitorule, şi împreună cu tine pe Adam ridicându-l, şi din iad pe toţi eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecaţi, o, învăţăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeţi voi mormântul, şi cunoaşteţi, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineaţă Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, şi a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeţi, ci spuneţi Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce socotiţi cu cei morţi pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, şi Fiului acestuia, şi Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o fiinţă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viaţă născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, şi bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; şi pe cei căzuţi din viaţă la aceeaşi i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu şi om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeului nostru, mărire ţie.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău şi s-a preamărit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiul glasului 1

Pocăinţa tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea femeilor purtătoare de mir bucurie a vestit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 1

Antifonul I

Când sunt necăjit, auzi durerile mele, Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deşartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, cinstire şi mărire împreună se cuvine, ca şi Tatălui şi Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Antifonul II

La munţii legilor Tale m-ai înălţat; cu fapte bune luminează-mă, Dumnezeule, ca să Te laud pe Tine.

Cu mâna Ta cea dreaptă luându-mă Tu, Cuvântule, fereşte-mă, păzeşte-mă, ca să nu mă ardă focul păcatului.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit toată făptura se înnoieşte, întorcându-se la cea dintâi; că întocmai puternic este cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: să mergem în casa Domnului, veselitu-mi-s-a spiritul şi mi s-a bucurat inima.

În casa lui David va fi frică mare; ca acolo scaunele punându-se, vor fi judecate toate seminţiile şi limbile pământului.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, cinstire, închinare, mărire şi putere se cuvine să-I aducem, ca şi Tatălui şi Fiului; că Unime este Treimea după fire, iar nu după feţe.

Preotul: **Î**nţelepciune! **S**ă luăm aminte.

Prochimenul glasului 1

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea şi le voi vorbi pe faţă. *(Ps. 11, 5)*

*Stih: **C**uvintele Domnului sunt cuvinte curate, argint lămurit în foc.*

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea şi le voi vorbi pe faţă. *(Ps. 11, 5)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru Sfinţi Te odihneşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă *Toată suflarea...* pe glasul 1

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea şi toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudaţi pe Dumnezeu întru Sfinţii lui.

Apoi:

Preotul: **Ş**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nţelepciune, drepţi să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ş**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol şi evanghelist Ioan, citire:

Poporul: **M**ărire Ţie, Doamne, mărire Ţie.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia a X-a a Învierii. Evanghelia după Ioan (21, 1-14)

În vremea aceea, după ce a înviat din morţi, Isus S-a arătat iarăşi discipolilor, la Marea Tiberiadei, şi S-a arătat Erau împreună Simon-Petru şi Toma, cel numit Geamănul, şi Natanael, cel din Cana Galileei, şi fiii lui Zevedeu şi alţi doi din discipolii Lui. A zis către ei Simon-Petru: Mă duc să pescuiesc. Ceilalţi i-au răspuns: Mergem şi

noi cu tine. Şi au ieşit şi s-au suit în corabie, dar în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar când s-a făcut dimineaţă, Isus a stat la ţărm; dar discipolii nu ştiau că este Isus. Deci le-a zis Isus: Fiilor, nu cumva aveţi ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu avem. Iar El le-a zis: Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei şi veţi afla. Deci, au aruncat-o şi nu mai puteau s-o tragă de mulţimea peştilor. Atunci, discipolul acela, pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, şi-a luat haina, căci era dezbrăcat, şi s-a aruncat în apă. Iar ceilalţi discipoli au venit cu corabia, căci nu erau departe de ţărm, ci la două sute de coţi, trăgând mreaja cu peşti. Deci, când au ieşit la ţărm, au văzut jar întins şi peşte pus deasupra şi pâine. Isus le-a zis: Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie şi a tras mreaja la ţărm, plină de peşti mari: o sută cincizeci şi trei; şi, atâţia fiind, totuşi mreaja nu s-a rupt. Isus le-a zis: Veniţi de prânziţi. Şi nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-L întrebe: Cine eşti Tu?, ştiind că este Domnul. Deci, a venit Isus şi a luat pâinea şi le-a dat-o lor, de asemenea şi peştele. Aceasta este, acum, a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat din morţi.

Poporul: **M**ărire Ţie, Doamne, mărire Ţie.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, şi sfântă

învierea ta o lăudăm şi o preamărim. Că tu eşti Dumnezeul nostru: afară de tine pe altul nu ştim, numele tău numim. Veniţi toţi credincioşii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,

şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge

fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea

şi de păcatul meu curăţeşte-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc

şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ţie unuia am greşit

şi ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăţi drept întru cuvintele Tale

şi biruitor să ieşi când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

şi în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.
Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi;
spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie şi veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.
Întoarce faţa Ta de la păcatele mele
şi toate fărădelegile mele şterge-le.
Inimă curată zideşte intru mine, Dumnezeule
şi Spirit drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale
mele.
Nu mă lepăda de la faţa Ta
şi Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale
şi cu Spirit stăpânitor mă întăreşte.
Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale
şi cei păcătoşi la Tine se vor întoarce.
Mântuieşte-mă de sângiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
şi gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ţi-aş fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ţi vor fi jertfa dreptăţii,
prinosul şi arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viţei.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, şterge mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, şterge mulţimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, şi după mulţimea îndurărilor tale şterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică şi mare milă.

Preotul: **Mântuieşte, Dumnezeule, poporul tău şi binecuvântează moştenirea ta; cercetează lumea ta cu milă şi cu îndurări; înalţă puterea creştinilor dreptcredincioşi; şi trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cereşti Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător şi Botezător Ioan; ale sfinţilor măriţi şi întru tot lăudaţi Apostoli; ale celor dintru sfinţi Părinţii noştri şi ai lumii mari Dascăli şi Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, şi Ioan Gură-de-aur; şi ale celui dintru sfinţi părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinţi părintelui nostru Nichita**

al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinţilor măriţi şi bine învingători Martiri ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători Părinţilor noştri; ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana, ale preacuviosului părinte Daniel Stâlpnicul şi ale sfintelor 40 de femei martire împreună cu Amun Diaconul şi ale tuturor Sfinţilor, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm ţie, şi te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, şi cu îndurările, şi cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine eşti cuvântat, cu preasfântul, şi bunul, şi de viaţă făcătorul tău Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 1, din Octoih.
Canonul Născătoarei, din Octoih.

Canonul indictului, din Minei, glas 1.
Canonul preacuviosului, din Minei, glas 8.
Catavasiile Crucii, glas 8.

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 1

Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă, întru tărie s-a preamărit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Cel ce, cu mâinile cele preacurate, m-ai făcut la început din ţărână, cu lucrare dumnezeiască, mâinile Ţi-ai întins pe Cruce, chemând din pământ iarăşi trupul meu cel stricat, pe care l-ai luat din Fecioară.

Moarte ai răbdat pentru mine şi sufletul Ţi-ai dat morţii, Cel ce, cu insuflare dumnezeiască, suflet înlăuntru mi-ai pus. Dar, dezlegându-mă din legăturile cele veşnice şi împreună cu Iona înviindu-mă, cu nestricăciune m-ai preamărit.

A Născătoarei

Bucură-te, izvorul Darului! Bucură-te, scară şi uşă cerească! Bucură-te, sfeşnic şi amforă de aur şi munte netăiat, care ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viaţă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ce cântare vrednică îţi va aduce ţie neputinţa noastră? Decât numai pe cea de bucurie, precum ne-a învăţat pe noi în chip tainic Gabriel: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Pururea Fecioarei şi Maicii împăratului Puterilor celor de sus, din inimă preacurată, credincioşii să-i strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Canonul indictului

Toţi lui Hristos, Cuvântului Celui ipostatnic, prin Care s-au alcătuit toate, şi întru Care să păzesc neclătite, ca Celui ce din Dumnezeu Tatăl, Lumina cea fără de început S-a născut, cântare de biruinţă să-i cântăm, că S-a preamărit.

Să cântăm toţi lui Hristos, Celui ce cu bunăvoinţa Tatălui, S-a arătat din Fecioară, şi a propovăduit anul cel primit Domnului, spre mântuirea noastră, cântare de biruinţă, că S-a preamărit.

În Nazaret venind Dătătorul legii, în zilele sâmbetelor a învăţat, descoperind iudeilor venirea Sa cea negrăită, prin care ca un milostiv, mântuieşte neamul nostru.

Canonul preacuvioasului

Învredniceşte-mă o purtătorule de Dumnezeu Simeoane, cu organul limbii cel putred, să alcătuiesc ţie cântare, şi cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi lumina cunoştinţei cea de Dumnezeu învăţată.

Înţelepciunea ta Părinte, au cunoscut-o persanii, etiopienii, indienii, şi sciţii şi mulţimea arabilor, şi au preamărit pe Hristos, Cel prin tine preamărit.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

De dar spiritual te-ai umplut; căci de la staulele păstoreşti, ca Iacob, ca David şi ca Moise, maimare povăţuitor turmelor celor cuvântătoare, te-ai arătat, Fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu bucură-te, ca ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Dumnezeu cel neîncăput, şi te roagă să se izbăvească din nevoi, cei ce te laudă pe tine.

Cântarea I a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roşie a despărţit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 1

Irmos:

Cel ce singur ştii neputinţa fiinţei omeneşti şi, prin milostivire, ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ţie: Sfântă este

Biserica cea însufleţită a măririi Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind, Bunule, pe mine cel căzut m-ai mântuit; şi a Te coborî la mine ai binevoit, înălţându-mă prin răstignire, ca să strig Ţie: Sfânt este Domnul măririi, Cel fără asemănare întru bunătate.

Viaţă ipostatică fiind, Hristoase, şi întru mine, cel stricat, ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-Te, în ţărâna morţii coborându-Te. Stăpâne, ai sfărâmat stricăciunea şi, a treia zi înviind, pe morţi întru nestricăciune i-ai îmbrăcat.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu în pântece zămislind, Fecioară, prin Spiritul cel Preasfânt, ai rămas nevătămată. Că rugul care ardea şi nu se mistuia pe tine te-a vestit mai înainte lămurit lui Moise legiuitorul, pe ceea ce ai primit pe Focul cel neacoperit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Nor uşor, cu adevărat, Fecioară, te numim pe tine, urmând cuvintelor proroceşti, că a venit Domnul la tine, să zdrobească pe idolii cei făcuţi de mână ai înşelăciunii egiptene şi să lumineze pe cei ce se închinau acelora.

Pe tine ceata Prorocilor izvor cu adevărat pecetluit şi uşă încuiată te-a numit, scriindu-ne nouă, în chip luminat, semnele fecioriei tale, Prealăudată, pe care ai păzit-o şi după naştere.

Canonul indictului

Întăreşte bunule, ca o vie roditoare, care cu dragoste a sădit-o pe pământ dreapta Ta, şi păzeşte Biserica Ta Atotputernice.

Pe cei ce cu credinţă te laudă pe Tine Stăpânul tuturor, învredniceşte-i a petrece anul acesta cu fapte spiriruale, şi bine-plăcând Ție Ziditorului.

Lină înconjurarea anului dă-mi-o mie Hristoase Îndurate, şi mă luminează cu cuvintele Tale cele dumnezeieşti, care Te-ai arătat grăindu-le iudeilor în sâmbete.

Canonul preacuvioasului

Izbăvindu-te de năvălirea cea viforoasă a spiritelor, la lăcaşul cel de mântuire ai năzuit Simeoane, din care şi viaţa cea neîmbătrânită ai câştigat.

Cu totul ţi-ai plecat cu bucurie urechile întrutot fericite către ascultarea Stăpânului, Celui ce te-a fericit, şi aşa ai aflat fericita petrecere.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Primind seminţele cuvântului, în brazdele inimii tale, cu adăparea lacrimilor, spic înmulţit de fapte bune lui Hristos ai secerat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Negrăit ai zămislit pe Mântuitorul şi Domnul Cel ce ne-a mântuit din nevoi, pe noi cei ce întru adevăr te cinstim, dumnezeiască mireasă.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primeşte, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi întărire.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

*Poporul: **Ţ**ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu eşti Dumnezeul nostru şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condacul preacuviosului, glas 2

Cele de sus căutând, şi cu cei de jos împreunându-te, şi căruţă de foc stâlpul tău făcându-ţi, prin el împreună-vorbitor cu îngerii ai ajuns, cuvioase. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Sedealna preacuviosului, glas 8

Cu înfrânarea şi cu ostenelile, şi cu rugăciunile sufletul tău pedepsindu-ţi cu dumnezeiască cuviinţă, te-ai făcut părtaş Martirilor, Fericite. Daruri de minuni cu adevărat ai câştigat, a vindeca bolile celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta şi taberele demonilor alungi, cu puterea cea dată ţie de sus asupra lor, Simeoane preafericite! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sedealna indictului, glas 4

Ca la Stăpânul a toate şi dătătorul bunătăţilor, la Tine cădem cu credinţă, strigând cu

dinadinsul: De a Ta bună milostivire fiind îmblânzit Mântuitorule, şi pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, şi ale tuturor celor ce Ţi-au plăcut Ţie pururea, învredniceşte ca un bun, pe cei ce Te cinstesc în două firi, şi Te măresc cu credinţă pe Tine.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 1

Irmos:

Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de mai înainte văzători, a profeţit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Cine este Mântuitorul acesta, Care vine din Edom, purtând cunună de spini, cu haină într-o sită, pe lemn fiind spânzurat? Sfântul lui Israel este Acesta, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Vedeţi, voi cei nesupuşi, şi vă ruşinaţi, că Cel pe Care voi, prin întunecarea minţii, L-aţi cerut de la Pilat ca să-L răstigniţi pe cruce, ca pe un făcător de rele, Acela, dezlegând puterea morţii, cu cuviinţă dumnezeiască a înviat din mormânt.

A Născătoarei

Pom al vieţii te ştim pe tine, Fecioară, că n-a răsărit din tine rodul mâncării aducător de moarte oamenilor, ci dulceaţa vieţii celei veşnice, spre mântuirea noastră, a celor ce te lăudăm pe tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Auzi, cerule, minuni şi ascultă, pământule, că fiica lui Adam cel din ţărână şi căzut s-a făcut Născătoare a lui Dumnezeu şi Făcătorului ei, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Lăudăm taina ta cea mare şi înfricoşătoare, că, tăinuită fiind căpeteniilor cetelor celor mai presus de lume, Cel ce este de-a pururea S-a coborât la tine, Prealăudată, ca ploaia cea peste lână, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Canonul indictului

Începerea anului ca o pârgă de prinos, îţi aducem Ţie, Mântuitorule noi poporul Tău, şi cu cântări îngereşti Te preamărim.

Învredniceşte ca un iubitor de oameni, pe cei ce au început anul, a-l şi săvârşi spre plăcere Ţie, Hristoase.

Atotţinătorule unule Doamne, înconjurările anului liniştindu-le, dăruieşte lumii pacea Ta.

Canonul preacuviosului

Nu pe nisip preafericite, ci întru prea adânci ostenelile tale, punând temelia nevoinţei, ai zidit turn neclintit de fapte bune.

Cu frica Spiritului ţi-ai pătruns trupul tău cel mult trudit, Fericite, pentru aceea funia cereştii moşteniri ai câştigat.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Urmând Celui ce de bunăvoie a suferit moartea cea dătătoare de viaţă, pe tine însuţi de viu în groapă întunecoasă te-ai închis Cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe Dumnezeu care l-ai născut, Preacurată Marie, roagă totdeauna, să dăruiască robilor tăi, iertare de greşeli.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, cunoscut-am lucrurile Tale şi am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 1

Irmos:

Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează, cu lumina cunoştinţei Tale celei dumnezeieşti, inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Pe Păstorul cel mare al oilor şi Domnul, iudeii pe lemnul Crucii L-au omorât. Dar El, ca pe nişte oi, pe cei morţi în iad îngropaţi, de stăpânia morţii i-a mântuit.

Cu Crucea Ta, Mântuitorul meu, binevestind pacea şi propovăduind celor robiţi iertarea, pe cel ce stăpânea l-ai ruşinat, Hristoase, arătându-l gol şi sărac prin scularea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă cu credinţă ceea ce eşti cu totul lăudată, ci primeşte-le şi du-le Fiului tău, Preacurată, lui Dumnezeu, singurul Făcător de bine, că pe tine te-am câştigat ocrotitoare.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Puterile cerurilor se veselesc văzându-te pe tine, iar adunările oamenilor se bucură cu dânsele, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, că s-au unit prin naşterea ta pe care, după vrednicie, o mărim.

Să se pună în mişcare toate limbile şi cugetele omeneşti, spre lauda cu adevărat a frumuseţii omeneşti; că Fecioara stă de faţă în chip luminat, mărind pe cei ce cântă cu credinţă minunile ei.

Canonul indictului

Cel ce toate le umpli de bunătate Hristoase, dăruieşte robilor Tăi anul ce se înconjură de multe ori, bine întocmit, bine roditor şi încununat cu binecuvântări.

Curgerea anului arată-o nouă, schimbare spre cele mai bune, şi paşnică tocmire dă-ne, celor ce Te mărturisim pe Tine, Cuvântul lui Dumnezeu, care Te-ai asemănat oamenilor.

Pe pământ ai venit Cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl, vestind celor robiţi iertare, şi orbilor vedere de la Tatăl, Cel ce eşti mai presus de timpuri.

Canonul preacuviosului

Ca pe Daniel oarecând din groapa fiarelor, arătânduţi-se Hristos, Simeoane, nevătămat pe tine te-a scos.

Pe tine cu totul dându-te Domnului, supărările cele potrivnice, de lapoviţă, de ger şi de zăduf, le-ai suferit.

Nou Moise şi Ilie te-ai arătat, Fericite, ca un post de patruzeci de zile, toată viaţa ta cu o hrană petrecându-ţi Cuvioase.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Legăturile lanţurilor ca un gherdan de aur ţi s-au socotit Cuvioase Simeoane, şi cu dumnezeieşti aripi spre Cer ai călătorit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Roagă pururea, pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ceea ce nu ştii de nuntă, Marie preacurată, să ne trimită nouă credincioşilor mare mila Sa.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul. Prin care a căzut cel ce a înşelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 1

Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos, şi nu este mântuitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.

Prin căderea celui întâi zidit, Doamne, cumplit ne-am rănit; dar ne-am vindecat cu rana Ta, cu care Te-ai rănit pentru noi, Hristoase; că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.

Din iad ne-ai scos pe noi, Doamne, supunând pe chitul cel mâncător, Preaputernice, cu puterea Ta nimicind puterea lui: că Tu eşti viaţa şi lumina şi învierea.

A Născătoarei

Se bucură întru tine, Fecioară preacurată, strămoşii neamului, că prin tine au dobândit din nou raiul pe care îl pierduseră prin neascultare; că tu curată eşti şi mai înainte de naştere, şi după naştere.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

În faţa naşterii tale stau ca nişte robi cetele cereşti, minunându-se pe drept cuvânt de

naşterea ta cea fără de sămânţă, pururea Fecioară; că tu eşti curată şi mai înainte de naştere, şi după naştere.

Întrupatu-S-a din tine, Preacurată, Cuvântul cel mai înainte fără de trup, Care pe toate le-a făcut cu voia; Cel ce pe oştile celor fără de trup le-a adus din nefiinţă, ca un atotputernic.

Canonul indictului

Pe Proorocul l-ai mântuit din chit Iubitorule de oameni, şi pe mine mă scoate dintru adâncul păcatelor, rogu-mă.

Viaţă bineplăcută Ţie a începe Stăpâne, cu începerea anului, pe noi ne învredniceşte.

Părtaşi legii Tale, şi plini de zile spirituale, arată-ne pe noi cei ce Te lăudăm pe Tine, mult-îndurate Mântuitorule.

Canonul preacuviosului

De semne şi de minuni făcător, Hristos, pe tine te-a arătat, şi lăcaş Dumnezeieştii lucrări, Fericite.

Înălţatu-ţi-ai trupul tău Simeoane pe stâlp ca pe Cruce; pentru aceasta te-ai preamărit împreună cu Hristos, Cel ce s-a înălţat pe lemn pentru tine.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Aflând Simeoane minunate, călătoria spre cele de sus, la înălţimea cerească ridică pe cei ce cu credinţă te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bisericǎ a lui Dumnezeu şi chivot şi cămară însufleţită, şi uşă cerească, de Dumnezeu Născătoare, credincioşii pe tine te vestim.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pântecele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-şi în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieşind, a însemnat

învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit şi cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

*Poporul: **Ţ**ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu eşti împăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre şi Ţie mărire înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condacul indictului

Cel ce locuieşti întru cele de sus, Hristoase Împărate, Făcătorul tuturor celor văzute şi celor nevăzute şi Ziditorule, Cel ce zilele şi nopţile, timpurile şi anii ai făcut, binecuvântează acum cununa anului, fereşte şi păzeşte în pace pe cei binecredincioşi, ţara aceasta şi pe poporul tău, mult-îndurate.

Icosul preacuviosului

Viaţa cea curată a lui Simeon ce limbă omenească va fi în stare cândva să o laude? Însă voi povesti cu dumnezeiască înţelepciune nevoinţele acestui viteaz şi luptele cele de pe pământ, ca ale Celui ce S-a arătat luminător tuturor oamenilor, şi prin multa răbdare în ceata îngerilor a strălucit; că împreună cu ei cântând neîncetat lui Hristos, prin înfrânare curăţia a câştigat, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Sinaxar

În această lună, în ziua întâi, celebrăm, începutul Indictului, adică al noului an bisericesc. Preacuviosul părinte Simeon Stâlpnicul şi mama sa Marta; pomenirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cea de la mănăstirea Miasine; sfântul mucenic Aitala; sfintele 40 de femei martire; sfântului Amun Diaconul,

dascălul lor; sfinţii mucenici Calista, Evod şi Ermoghen, fraţi buni; pomenirea lui Isus, fiul lui Navi şi a marelui incendiu.

Pentru ale lor rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 1

Irmos:

Cuptor spiritual te gândim noi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, omul întreg, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preamărit.

Înfricoşatu-s-a pământul, soarele a pălit şi lumina s-a întunecat; ruptu-s-a catapeteasma cea dumnezeiască a templului şi pietrele s-au despicat, că pe Cruce a fost răstignit Cel drept, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preamărit.

Tu, fiind ca unul fără de ajutor şi rănit între cei morţi, de voie, după firea noastră, Cel ce eşti preaînălţat, pe toţi i-ai eliberat şi, cu mână puternică, împreună i-ai înviat, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preamărit.

A Născătoarei

Bucură-te, izvorul apei de viaţă veşnică, Bucură-te, rai al desfătării. Bucură-te, zidul celor credincioşi, bucură-te, ceea ce eşti neispitită de nuntă. Bucură-te, bucuria a toată lumea, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Iacob, prin prorocie, scară te-a văzut mai dinainte; că, prin tine, Cel preaînălţat S-a arătat pe pământ şi cu oamenii împreună a vieţuit, precum a binevoit Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preamărit.

Bucură-te, Curată, că din tine a ieşit Păstorul cel preaînălţat, Care cu adevărat a îmbrăcat pielea lui Adam, pe mine, omul întreg, pentru milostivirea cea nemăsurată: Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preamărit.

Canonul indictului

Tinerii în buna-credinţă fiind crescuţi, păgânească poruncă nebăgându-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci în mijlocul

văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Începând anul, pârgă de cântări să aducem lui Hristos, Celui ce împărăteşte cu împărăţie fără de sfârşit, noi cei binecredincioşi, cu bunăcredinţă cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cel ce eşti mai-naintea veacurilor, şi în veci Domnul celor ce-ţi cântă Ţie, Hristoase, izvorul bunătăţilor, umple de darurile Tale cele bune anul acesta, Dumnezeul părinţilor Cel ce eşti binecuvântat.

Canonul preacuviosului

Deschizând porţile ploii, ai dezlegat seceta celor lipsiţi de umezeală, şi pământul ce se clătina, l-ai liniştit prin rugăciunile tale, şi ai învăţat pe popoare să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca un prea mare luminător al Bisericii, şi mult luminător soare, Simeoane, pretutindenea razele răspândindu-ţi, ai luminat pe popoare, şi le-ai învăţat să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca nişte ape de pretutindenea pornindu-se noian de oameni, în curtea nevoinţei tale s-au adunat, slugă a lui Hristos, Simeoane, şi de la tine s-au învăţat să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Oarecând în braţele bătrânului, iar acum în tăbliţele inimii tale Cuvioase, cu putere nevăzută Hristos s-a odihnit Simeoane, pentru aceasta ai strigat: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu cuviinţă era dintru tine Fecioară preacurată să se nască, Cel ce S-a întrupat mai presus de fire; căci tu te-ai arătat cu curăţia mai presus decât toţi; căruia strigând, cu cântări glăsuim: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotrivă suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinţilor şi al nostru eşti binecuvântat.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 1

Irmos:

În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cel ce cu voia toate le faci şi le prefaci, Care ai schimbat umbra morţii în viaţa de veci, cu patima Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te lăudăm şi Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Tu ai adus prăpăd şi suferinţă în porţile şi în temniţele iadului, Hristoase, înviind din mormânt a treia zi. Pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudă şi Te preaînalţă întru toţi vecii.

A Născătoarei

Pe ceea ce fără de sămânţă şi mai presus de fire a născut, din fulgerul cel dumnezeiesc, pe Hristos mărgăritarul cel de mult preţ, să o lăudăm, grăind: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cămara cea luminată, din care a ieşit ca un mire Hristos, Stăpânul tuturor, să o lăudăm toţi strigând: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Bucură-te, scaunul cel preamărit al lui Dumnezeu! Bucură-te, zidul credincioşilor, prin care celor din întuneric lumină a răsărit Hristos, celor ce te fericesc şi strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Canonul indictului

Ca unui începător al mântuirii Hristoase, începătură, de an aduce Ţie, cinstita Biserică strigând: Lăudaţi şi preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Pe Ziditorul, Cel ce din nefiinţă toate le-a zidit cu înţelepciune negrăită, şi poartă curgerea vremilor după voia Sa, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Lui Dumnezeu, Celui ce toate le chiverniseşte şi vremile preface, spre trebuinţa oamenilor cea de multe feluri, să-i cântăm: Lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi în veci.

Canonul preacuviosului

Depărtându-te de toată dulceaţa cea lumească, şi îndurându-te de neputinţa Maicii tale, ca un viu te-ai arătat ei după moarte, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L, şi-L preaînălţaţi în veci.

Pe tânărul cel slăbănog vindecându-l, a purta pe umerii săi pe Filarh i-ai poruncit, şi l-ai învăţat a lăuda pe Domnul, şi a-L preaînălţa întru toţi vecii.

Cel ce a preamărit pe Iov prin răbdare, putrejunea trupului tău celui rănit, în mărgăritar de mult preţ a întors-o, sluga lui Hristos, Simeoane, şi te-a preamărit întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Spiritul Sfânt Dumnezeu.

Pe mai marele tâlharilor cel pierzător, ca şi dedemult pe lemn pe tâlharul, l-ai chemat, cu rugăciunile lui Simeon o Stăpâne! Pentru aceasta pe Tine te lăudăm, şi Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe tine ceea ce ai primit de la înger bucură-te! Şi ai născut pe Domnul măririi, şi ai răsărit lumină lumii, toţi te lăudăm, şi te preaînălţăm Fecioară Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: ***S****ă lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I, şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.*

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudaţi pe Cuvântul Cel ce s-a coborât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi preaînălţaţi pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Preotul: **Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!**

*Stih 1: **M**ăreşte, sufletul meu pe Domnul şi s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

*Stih 2: **C**ă a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

*Stih 3: **C**ă mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, şi sfânt este numele Lui şi mila Lui în neam şi în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

*Stih 4: **F**ăcut-a tărie cu braţul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

*Stih 5: **C**oborât-a pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi şi pe cei bogaţi i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

*Stih 6: **P**rimit-a pe Israel, robul Său, că şi-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinţii noştri, lui Avraam şi seminţiei lui până în veac.*

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 1

Irmos:

Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

O! Cum adunarea cea fără de lege urzind cele rele, pe tâlharul cel ucigaş şi vinovat l-a socotit drept, iar pe Cel drept pe lemn L-a osândit, pe Domnul măririi, pe Care, după vrednicie, Îl mărim.

Mântuitorule, Mielule cel fără prihană, Care ai ridicat păcatul lumii, pe Tine, Cel ce ai înviat a treia zi, Te mărim împreună cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Tău Spirit. Şi, ca pe Domnul măririi lăudându-Te, Te mărim.

A Născătoarei

Mântuieşte, Doamne, pe poporul Tău pe care l-ai câştigat cu scump sângele Tău, tărie credincioşilor dăruind asupra diavolului şi dând pace Bisericilor Tale, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din rădăcina dumnezeiescului Părinte David ai odrăslit, Fecioară, potrivit proorociei. Dar şi pe David tu l-ai mărit cu adevărat, ca una care ai născut pe Domnul măririi, Cel mai înainte prorocit, pe Care după vrednicie îl mărim.

Toată măsura laudelor este covârşită de mărimea măririi tale, Preacurată! Ci, o, Stăpână, primeşte cu milostivire cântarea ce se aduce ţie din dragoste, de robii tăi cei nevrednici, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul indictului

Cuvântul lui Dumnezeu şi puterea, înţelepciunea cea adevărată şi ipostatnică, care împreună ţii şi chiverniseşti toate cu înţelepciune, şi această vreme de acum robilor tăi întru aşezare lină o tocmeşte.

Toate lucrările Tale, Doamne, cerurile, pământul, lumina, şi marea, apele, şi toate izvoarele, soarele şi luna, întunericul şi stelele, focul şi oamenii, şi dobitoacele, împreună cu îngerii Te laudă pe Tine.

Unule Cel ce eşti mai-nainte de veci, ca un Făcător al veacurilor, şi care împărăteşti; o Dumnezeire în trei Ipostasuri neamestecată, prin rugăciunile Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, anul acesta roditor arată-l moştenirii Tale.

Canonul preacuviosului

Pe tine cel ce prin înfrânare, ai împărăţit peste patimi, Hristos te-a primit Simeoane purtătorule de Dumnezeu, părtaş Împărăţiei Sale; pentru aceasta cu cântări te mărim.

Învrednicindu-te darului de tămăduire din vistieriile Spiritului cele nesfârşite, dai tămăduiri celor ce prăznuiesc pomenirea ta, Simeoane de Dumnezeu purtătorule.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Călătorind spre Cer Cuvioase, prin fapte bune, şi pustnicească nevoinţă suferind, la lăcaşurile cereşti ai zburat; roagă-te dar să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rug arzând cu foc şi nears, te-ai arătat o Fecioară, zămislind fără de sămânţă, pe Dumnezeu şi Mântuitorul lumii; pe care neîncetat Îl mărim.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viaţă purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cereşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (*De 2 ori*.)— **Î**nălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a X-a. A Învierii

Marea Tiberiadei, odinioară, cu feciorii lui Zevedeu, pe Natanail, cu Petru şi cu alţi doi, şi pe Toma, i-a avut la pescuit; care, după porunca lui Hristos de-a dreapta aruncând, au prins mulţime de peşti; pe care Petru cunoscându-l, către El a înotat; cărora a treia oară s-a arătat, şi pâine le-a arătat şi peşte pe cărbuni.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Luminătoarea preacuviosului

Viaţa ta cea purtătoare de lumină Cuvioase, ca un luceafăr strălucind, a luminat toată partea cea de sub soare cu razele minunilor. Căci prin stâlp Părinte, te-ai suit ca pe o scară, la Dumnezeu, unde este săvârşirea tuturor doririlor

cu adevărat, Simeoane, rugându-te pentru noi cei ce te cinstim pe tine, Fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Luminătoarea indictului

Dumnezeule al Dumnezeilor şi Doamne, firea cea în trei ipostasuri, Cel ce eşti neapropiat, pururea veşnic, nezidit, Făcătorule al tuturor Atotputernice, la Tine cădem toţi şi pe Tine te rugăm ca un bun, acest an de acum, binecuvântându-l, păzeşte în pace, pe cei binecredincioşi, şi pe tot poporul Tău Îndurate.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 1, din Octoih

***T**oată suflarea să laude pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)*

***L**ăudaţi pe El toţi îngerii Lui, Lăudaţi pe El toate puterile Lui; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)*

***C**a să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioşilor lui. (Ps. 149, 9)*

Lăudăm, Hristoase, Patima Ta cea mântuitoare şi mărim Învierea Ta.

***L**ăudaţi pe Domnul întru Sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)*

Cel ce răstignire ai răbdat şi moartea ai stricat şi ai înviat din morţi, împacă viaţa noastră, Doamne, ca un singur atotputernic.

***L**ăudaţi-L pe El întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)*

Cel ce iadul ai prădat şi pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învredniceşte-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm şi să Te mărim.

***L**ăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută. (Ps. 150, 3)*

Coborârea Ta cea cu dumnezeiască cuviinţă mărind-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară, şi nedespărţit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om, şi de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieşind, ca să mântuieşti lumea. Doamne, mărire Ţie!

***L**ăudaţi-L pe El în timpane şi în horă, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe. (Ps. 150, 4)*

Când Te-ai pironit pe lemnul Crucii, atunci s-a omorât stăpânirea vrăjmaşului; făptura s-a clintit de frica Ta, şi iadul s-a prădat cu puterea Ta. Pe morţi din morminte i-ai înviat, şi tâlharului raiul i-ai deschis; Hristoase Dumnezeul nostru mărire Ţie.

***L**ăudaţi-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)*

Tânguindu-se cinstitele femei, degrabă au ajuns la mormântul Tău, şi au aflat mormântul deschis, şi adeverind de la înger acea nouă şi preamărită minune, au vestit Apostolilor; că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Stih: ***S**coală-te Doamne Dumnezeul meu înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.*

Rănilor celor dumnezeieşti ale patimilor Tale ne închinăm Hristoase Dumnezeule, şi stăpâneştii jertfe celei din Sion, care s-a făcut la

sfârşitul veacurilor, cu dumnezeiască arătare, că pe cei ce dormeau întru întuneric i-ai luminat Soarele dreptăţii, ducându-i la strălucirea cea neînserată; Doamne, mărire Ţie.

*Stih: **M**ărturisimă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea spune-voi toate minunile Tale.*

Iubitorule de tulburare, neamule iudeu, ascultă: Unde sunt cei ce veniseră la Pilat? Să spună ostaşii, care străjuiau unde sunt peceţile mormântului? Unde s-a mutat Cel îngropat? Unde s-a vândut Cel nevândut ? Cum s-a furat Vistieria? Pentru ce clevetiţi scularea Mântuitorului, călcătorilor de lege iudei? Înviat-a Cel liber între morţi şi a dăruit lumii mare milă.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Stihira a X a. A Învierii. glas 6

După coborârea în iad, şi după învierea din morţi, întristaţi fiind, precum se cădea, învăţăceii, pentru despărţirea ta, Hristoase, la meşteşugul lor s-au întors; şi iarăşi: luntrea şi mrejele, şi pescuitul nicăieri! — Ci tu, Mântuitorule, ca un Stăpân al tuturor arătându-te, de-a dreapta ai poruncit să arunce mrejele. Şi cuvântul faptă s-a făcut îndată, şi mulţime mare de peşti, şi cină

minunată gata pe uscat! Din care împărtăşindu-se atunci învăţăceii, şi pe noi acum ne învredniceşte, sufleteşte să ne hrănim, iubitorule de oameni Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât şi noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat eşti, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit aşa, mărire Ţie!

Preotul: **Mărire ţie, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ţie, Te mărim pe Tine: Îţi mulţumim Ţie, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotţinătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, şi Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui,
şi te îndură spre noi.

Că Tu eşti unul Sfânt, Tu eşti unul Domn Isus Hristos:
întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
şi voi lăuda numele Tău în veac, şi în veacul veacului,

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri,
şi lăudat şi preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Bine eşti cuvântat, Doamne:
învaţă-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă, să fac voia Ta,
că Tu eşti Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieţii,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Şi acum... Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm celui ce a înviat din mormânt, şi începătorului vieţii noastre, că stricând cu moartea pe moarte, biruinţă ne-a dat nouă şi mare milă.

Apoi, Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile şi Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfinţit (Arhi) Episcopul nostru (N.) şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru autorităţile şi oştirea ţării, pentru pacea, sănătatea şi mântuirea lor.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiţii şi pururea pomeniţii ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ştergerea şi iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, fraţii sfintei Bisericii acesteia.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri şi fac bine în sfânta şi preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă şi pentru poporul ce este de faţă şi aşteaptă de la Tine mare şi multă milă.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptcredincioşii creştini.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie mărire Îţi înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: ***A****min.*

Preotul: **S**ă plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă, Domnului.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârşit sfântă, cu pace şi fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune şi de folos sufletelor noastre, şi pace lumii, de la Domnul să cerem.
Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace, şi întru pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără de patimă, ne ruşinat, cu pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ţ**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:
Că Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni eşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ş**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ţ**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuieşti şi spre cei smeriţi priveşti şi, cu ochiul Tău cel a toate văzător, priveşti peste toată făptura, Ţie am plecat cerbicea sufletului şi trupului nostru şi ne rugăm Ţie, Sfinte al sfinţilor: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaş, şi ne binecuvintează pe toţi; şi orice am greşit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătăţile Tale cele din lume şi cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:
Că Ţie ţi se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul
(Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nţelepciune.
Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.
Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Poporul: **A**min. Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a cucernicilor şi dreptcredincioşilor creştini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.
Preotul: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.
Poporul: **C**eea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.
Preotul: **M**ărire Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ţie.
Poporul: **M**ărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: **C**el ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale preacuviosului părinte Simeon Stâlpnicul şi ale sfintelor 40 de femei martire împreună cu Amun Diaconul, a căror pomenire o facem, ale sfinţilor, drepţilor şi dumnezeieştilor Părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, fiind bun şi iubitor de oameni.

Poporul: **A**min

*Preotul:***P**entru rugăciunile sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Poporul: **A**min.